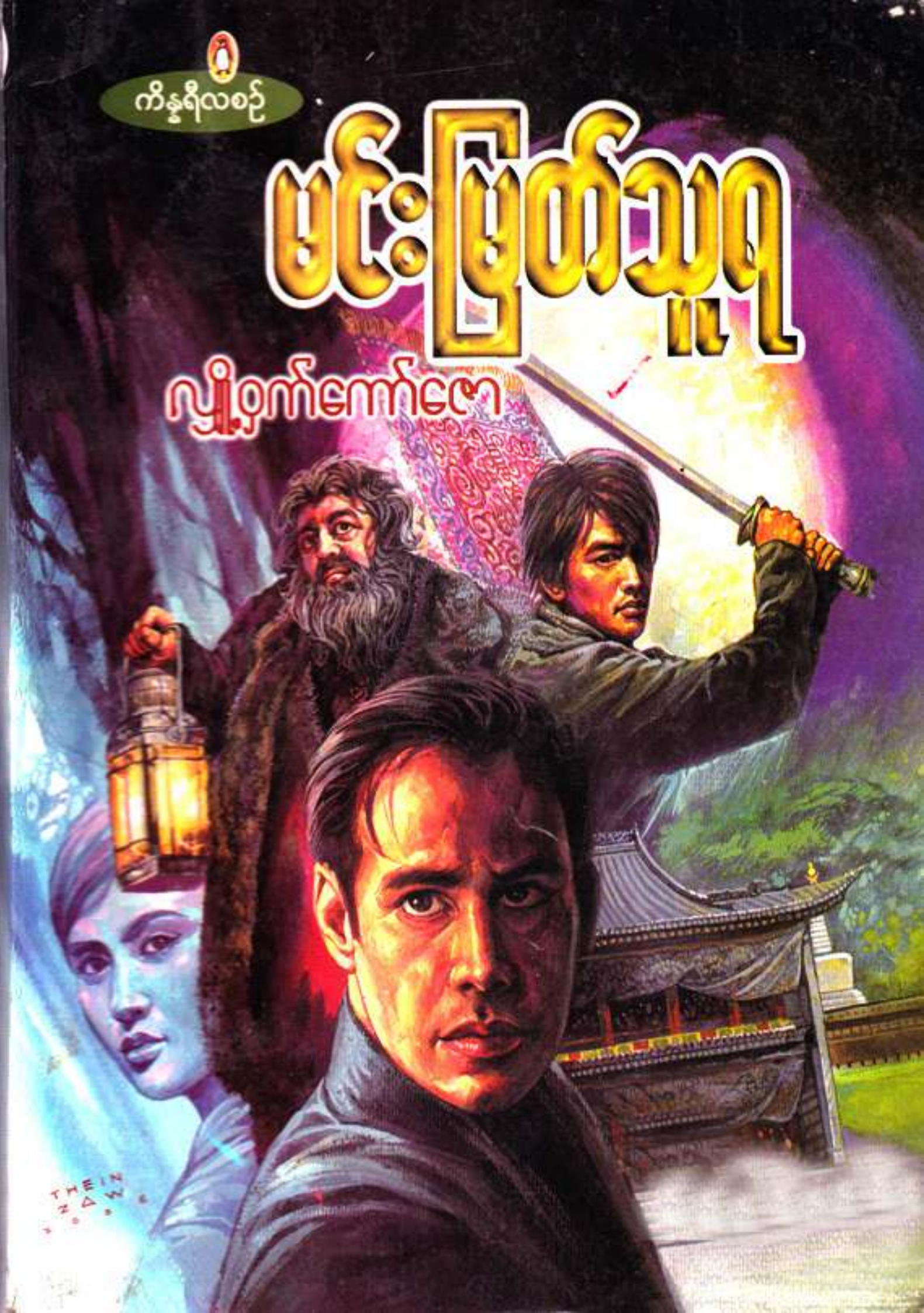

ကိန္နရီလစဉ်

မင်းပြတ်သူရ

လျှို့ဝှက်ကော်ဇော

THEIN
ZAW

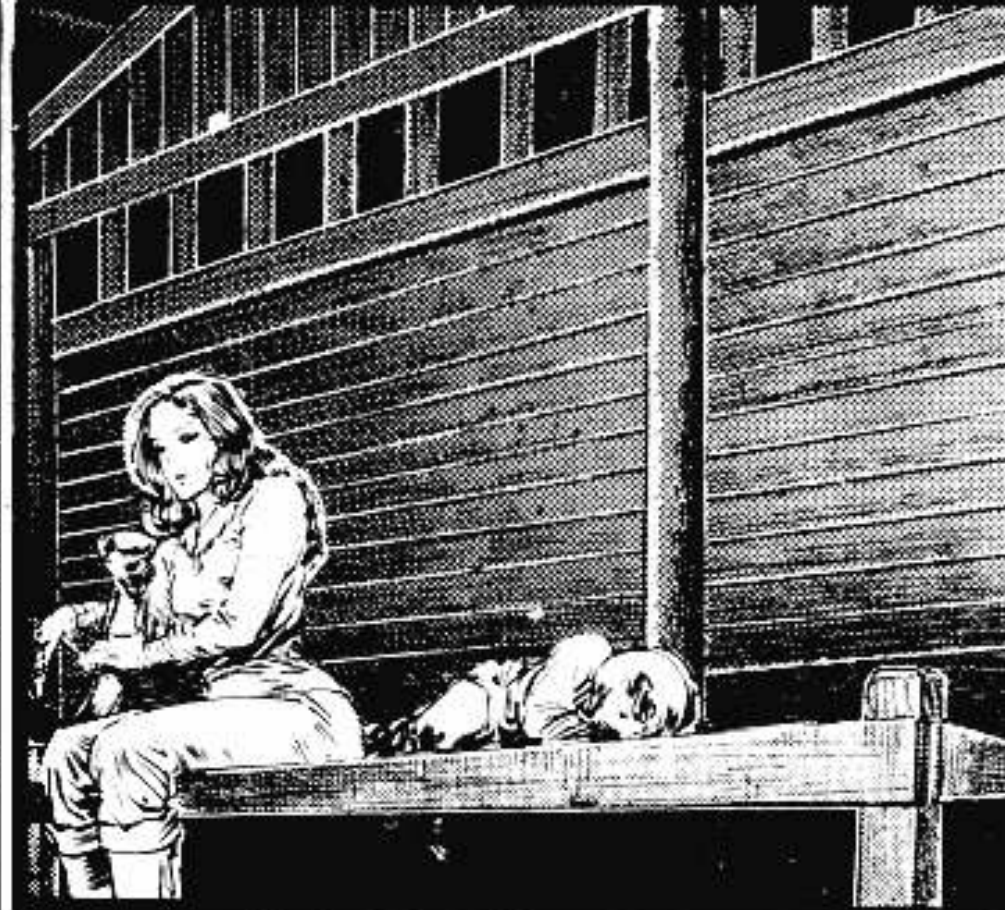
တစ်နေ့သ၌ မြန်မာပြည်မြောက်ဖျားဒေသကြီး ရွာကြီးတစ်ရွာရှိ အကြီးအကဲ၏ နေအိမ်မှ သာယာနာ
ပျော်ဖွယ်ကောင်းသော ကြိုးတပ်တူရိယာအသံကို ကြားရလေ၏။ ကြိုးတပ် တူရိယာကို တီးခပ်သူ
မှာ ဒူဝါကတော် ဒူဂျန်ဖြစ်၏။

ဒုဂျန်တူရိယာ တီးခတ်နေစဉ် သူမ၏ ဂီတသံကို သားဖြစ်သူ ဘရန်ရှောင် က နားဆင်နေ၏။
ဒုဂျန်၏ ဂီတသည် အိမ်ဝိုင်းတစ်ခုလုံးသို့ ပျံ့လွင့်နေ၏။ အိမ်ဝိုင်းအတွင်းရှိ အစောင့်အကြပ်
များသည် ကချင်ရိုးရာ ခေါင်ရည်ကို သောက်ရင်း ဒုဂျန်၏ ဂီတသံကို နားဆင်နေသည်။

ဒုဂျန်သည် အတန်ကြာအောင် ကြိုးတပ်တူရိယာကိုတီး
ခတ်၍ မျက်လုံးများ မှေးစင်း၍ အိပ်ပျော်လှဖြစ်
နေသော သားဖြစ်သူကို ကြည့်၍ ပြုံးလိုက်ပြီး တူရိယာ
တီးခတ်ခြင်းကို ရပ်တန့်လိုက်၏။ ထို့နောက် သား၏ ပုခုံး
ကို ပုတ်၍

ထထ
အမေ့ရဲ့ ဂီတသံ
ကောင်းလွန်းလို့ ငါ့သား
အိပ်ပျော်သွားတယ်
မှတ်တယ် ကိုယ့်အ
ခန်းကိုယ်ပြန်အိပ်
ပေတော့

ဟုပြောလိုက်ရာသားဖြစ်သူသည်အိပ်မုံ
စုံပွားဖြင့်ထ၍အိပ်ခန်းဆီသို့ထွက်ခွာသွား
လေသည်။

ဤကလေးသည် စိတ်သဘောထား နူးညံ့သိမ်မွေ့ပြီး အေးဆေးလှ၏။ ကလေးမှာ ငယ်ရွယ်လွန်းသဖြင့် ကြီးပြင်းလာလျှင် ဖခင်၏ စိတ်ဓာတ်ဝင်ရောက်လာနိုင်သည်ဟု တွေးမိပြန်သည်။
ယောက်ျားဒုဝါကြီးသည် ဒုဝါအားလုံးကို အုပ်ချုပ်ရသော ဒုဝါကြီးပီပီ ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်သော စိတ်ဓာတ်ရှိသူလည်းဖြစ်သည်။

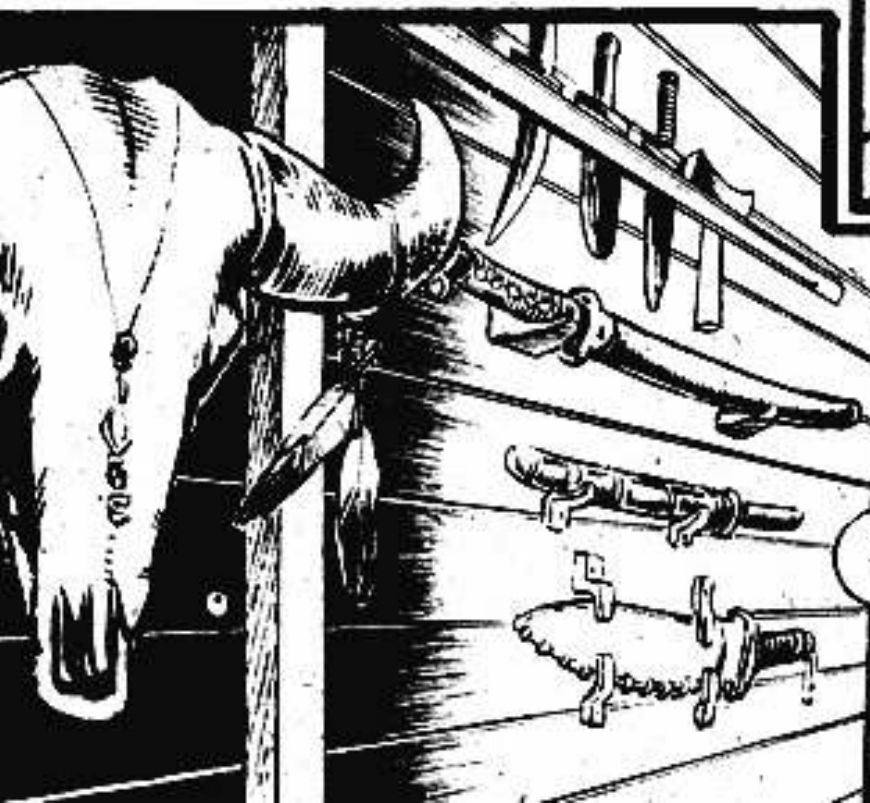

ဒုဂျန်သည် ထိုနေ့ညက ရောက်တတ်ရာရာကို တွေးပြီး ညဉ့်နက်သည်အထိ အိပ်မပျော်နိုင်ဘဲရှိနေ၏။ ထိုအခိုက်မှာပင် နားတွင်းသို့ တိုးတိတ်သောအသံတစ်ခု ဝင်ရောက်လာ၏။ ထိုအသံသည် ထူးဆန်းသော လေချွန်သံမျိုးဖြစ်၏။

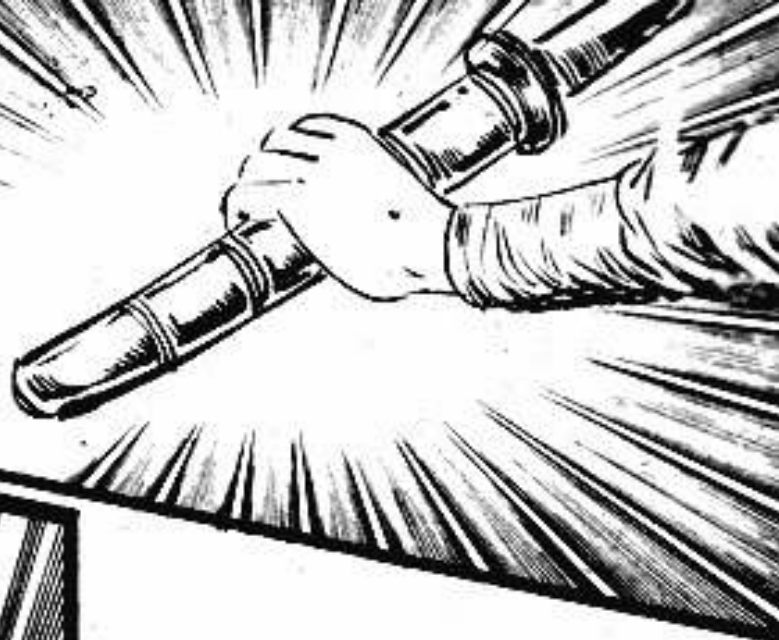

ထိုအခိုက်မှာပင်တိုက်သံခိုက်သံများကိုကြားရ၍
ဒုဂျန်၏ ရင်ထဲတွင်ထိတ်ခနဲဖြစ်သွား၏။ သူမ၏နှုတ်
မှလည်းရန်သူတွေရောက်နေပြီဟုကျယ်လောင်စွာ
အော်ဟစ်လိုက်၏။ ဒုဂျန်သည်အသံကုန်အော်ဟစ်
ရင်းသားဖြစ်သူနှင့်လင်တော်မောင်ဒုဝါကြီးအ
တွက်စိုးရိမ်သွား၏။

ဒုဂျန်သည် အခန်းထောင့်ရှိ ဆောင်စားကို
ကိုင်း၍ ပြေးထွက်ခဲ့လေ၏။

သူမသည် လင်ဖြစ်သူ
မုန်းဒူဝါကြီး အခန်းသို့ ရောက်ရှိသွားပြီး
အိပ်ပျော်နေသော မုန်းဒူဝါကြီးကို လှုပ်နှိုး
လိုက်၏။ ဒူဝါကြီးသည် အိပ်ပျော်နေရာ
မှ လူးလဲထ၏။ ဒုဂျန်က အလန့်တကြား
ဖြင့် ရန်သူတွေ တိုက်ပွဲဖြစ်နေပြီဟုပြော၏။

ဒုဝါကြီးရန်သူဟူသော အသံကို
ကြားသည်နှင့်

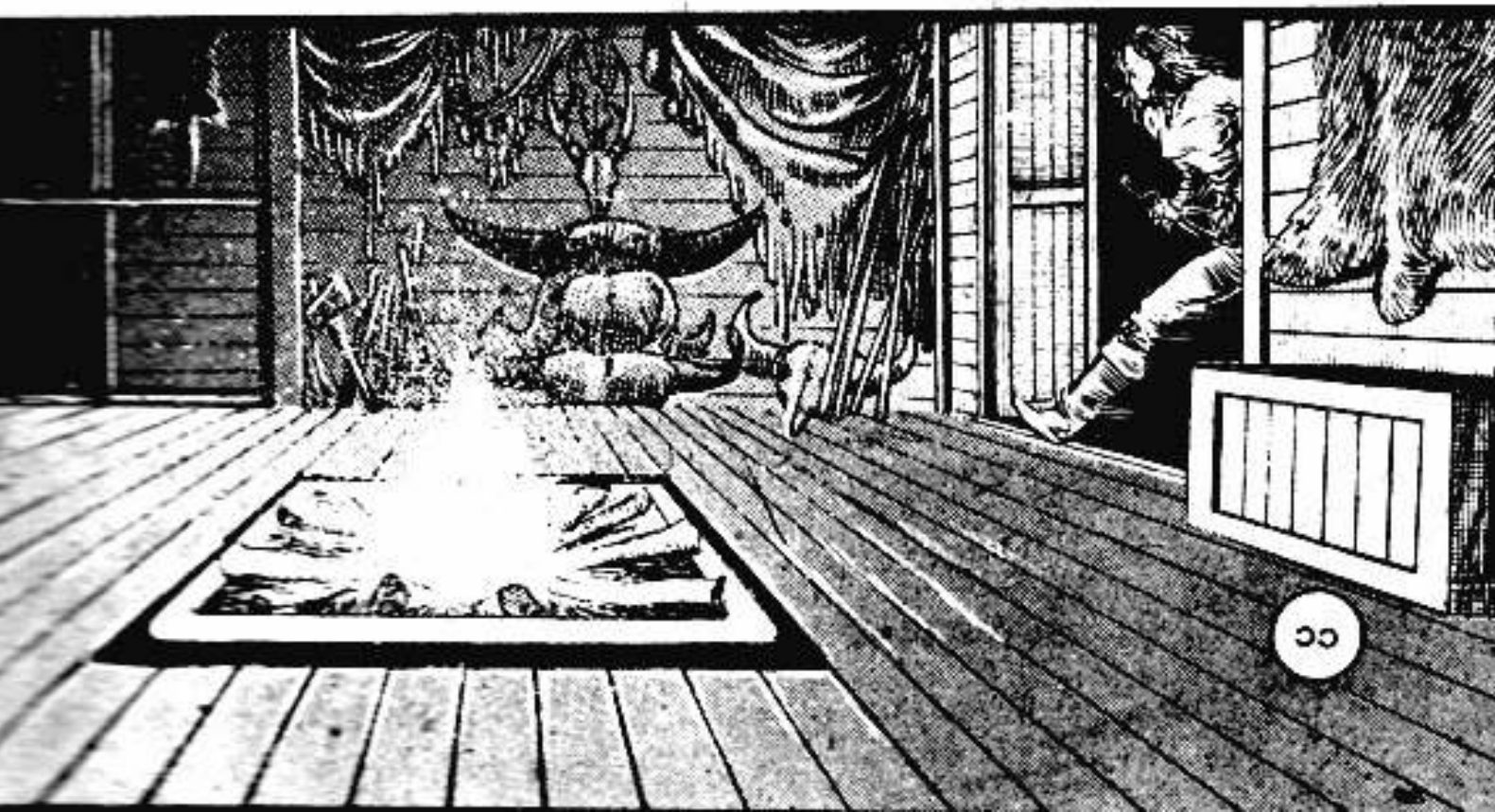
ဘယ်မှာလဲ
ရန်သူငါသွားတိုက်
မယ် မင်း သားကို
စောင့်ရှောက်ပါ

ဒုဂျန်သည် သားဖြစ်သူ အခန်းသို့ ပြေးထွက်
ခဲ့သည်။

လမ်းခရီးတွင် အစောင့်တစ်ဦးနှင့်တွေ့
ဆုံပြီး အစောင့်က

ဒူဂျန်သည် အစောင့်၏ စကားကို နားမထောင်ပဲ သားဖြစ်သူထံသို့ အလျှင်အမြန်ပြေး
လေ၏။ ဒူဂျန်သည် သား၏အခန်းကိုရောက်လျှင် အခန်းထဲတွင် မီးလင်းဖိုကိုသာ မြင်ရပြီး
သားဖြစ်သူကို မမြင်ရသဖြင့် ခေါင်းနံပန်းကြီးသွား၏။

ဒုဂျန်သည် သား၏အမည်ကိုအော်ဟစ်ခေါ်၏။
အဘိုးကြီး ဂျာလု၏အမည်ကိုလည်း ခေါ်၏။ ထို
အချိန်မှာပင် အဘိုးကြီး အမောတကောရောက်ရှိ
လာပြီ။

ဒုဂျန်
ရန်သူအင်အား
အလွန်များတယ်
သတိထားပြီး
နေပါ

၁၂

ဒုဂျန်သည် အဘိုးကြီး ဂျာလုကို မြင်သောအ
ခါအလောတကြီးဖြင့် ဂျာလုသား ဘယ်မှာလဲ
ဟု မေးလိုက်လေ၏။

ကျုပ်လည်း
ဘရန်ရှောင်ကိုလိုက်
ရှာနေတာပဲ ဘရန်ရှောင်
အခန်းထဲမှာမရှိဘူးဘယ်
ရောက်နေလဲမသိဘူး

ဒုဂျန်သည် သားဖြစ်သူအတွက် အလွန်စိုးထိတ်လန့်သွားလေ၏။ ထိုအခိုက်မှာပင် အနီးသို့
တပ်သားများရောက်ရှိလာပြီး ဒုဂျန် ရန်သူတွေ အိမ်ထဲကို ရောက်နေပြီ သတိထားပါဟု
အထိတ်တလန့် ပြောလေ၏။ ဒုဂျန်သည် တပ်သားများ၏ စကားကြောင့် လင်ဖြစ်သူအတွက်အ
လွန်စိုးရိမ်သွားပြီ။

ငါ
ယောက်ျား
တယ်မှာလဲ

ဒုဝါကြီး
ဒဏ်ရာရထား
တယ် ဒါပေမဲ့
ရန်သူတွေကို
တိုက်ခိုက်တုန်း
ပဲ

ဒုဂျန်သည်သူမယောက်ျားအကြောင်း
ကိုအသိဆုံးဖြစ်သဖြင့်အနည်းငယ်စိတ်
ဓာတ်ပေါ့ပါးသွားလေ၏။ဒုဝါကြီးသည်
ရန်သူကိုအလျော့ပေးရိုးထုံးစံမရှိသူ
ဖြစ်၏။ခန္ဓာနှင့်အသက်တည်မြဲနေသ
ရွှေ့ရန်သူကိုတွန်းလှန်တိုက်ခိုက်
မည့်သူဖြစ်သည်။

ဒုဂျန်သည် အဘိုးကြီး ဂျာလဘက်
ကိုကြည့်၍..

သားကို
အမြန်ဆုံးတွေ့
အောင်ရှာပါ။ ကျွန်မ
သိပ်စိုးရိမ်နေပြီ။

....

ဟု အမိန့်ပေးပြီး သူမကိုယ်တိုင် တပ်သား
များနှင့်အတူ ထိန်နအိမ်၏အရှေ့ဘက်သို့
ပြေးလွှားခဲ့လေ၏။

ရန်သူများသည် အနက်ရောင် အင်္ကျီ နှင့်ဘောင်း
ဘီရှည်များကို ဝတ်ဆင်ထားသဖြင့် ဒုဂျန် အံ့သြ
သွားလေ၏။ ဒုဂျန်သည် မုန်းဒူဝါကြီး၏ မယား
ပီပီ ရန်သူများကို တိုက်ခိုက်နေတော့သည်။

ရန်သူသည် သူမတို့ ပြိုင်
ဘက် မုန်းဒူဝါ၏ လက်အောက်
ငယ်သားများ မဟုတ်ချေ။
ဒူဂျန်သည် ရန်သူများနှင့်တိုက်
ခိုက်ရင်း စိတ်လှုပ်ရှားလာပြီး
အပြင်းအထန် တိုက်ခိုက်နေ၏။

ဒုဂျန်သည် ရန်သူများ ကျဆုံး
သောအခါ ထိန်နှုတ်ခံကြီး၏
အရှေ့သို့ ရောက်လျှင် ရန်သူများ
နှင့်သဲကြီးမဲကြီး တိုက်ခိုက်နေ
သော သူမ၏ တပ်သားများကို
တွေ့ရ၏။

ဒုဂျန်သည် မုန်းဒူဝါကြီးအနီးသို့ရောက်
သောအခါ မုန်းဒူဝါကြီး စိုးရိမ်ဟန်ဖြင့်ကြည့်
၍

သတိထား
ဒီကောင်တွေကြမ်း
ကြုတ်ရက်စက်
တယ်..

သို့သော်ရန်သူများသည်တိုက်ခိုက်
ရေးပညာကျွမ်းကျင်သူများဖြစ်သောကြောင့်
လွယ်ကူခြင်းမရှိဘဲအရေးနိမ့်လာ၏
နောက်ဆုံးတွင်ဒုဝါကြီးရင်တွင်ပြင်းထန်
သောဓားဒဏ်ရာရရှိသွားသဖြင့်ဒုဝါ
သည်စိုးရိမ်တကြီးအော်လိုက်၏

...အပြန်...

မင်း
ဒီနေရာက
ရှောင်ပြေးစမ်းဒီ
ကောင်တွေကိုသူ
သေကိုယ်သေတိုက်
မယ်

ဒုဂျန်သည်ဒူဝါ၏စကားကြောင့်စိတ်ထိ
ခိုက်ကြေကွဲသွားပြီး

အို
ကျွန်မ မပြေးဘူး
ရှင်နဲ့အတူ သေအတူ
ရှင်မကွာတိုက်ခိုက်
မယ်

မင်း
ဒီနေရာကထွက်သွား
ပါငါ့သားကိုရှာပြီး
ကာကွယ်ပါ ငါသေသွား
ရင်ဒီကောင်တွေကိုလက်
စားချေပါစေ။

ဟု အမိန့်ပေးလေ၏ ဒုဂျန်သည် ထိုအခါမှ
ပင် သားဖြစ်သူကို ပြန်လည်သတိဝင်လာပြီး
စိုးရိမ်သွား၏။

ကျယ်လောင်သော သေနတ်သံကြောင့် အနောက်
သို့လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ သူမ၏ယောက်ျား သေ
နတ်ထိမှန်၍ လဲကျသွားကြောင်းတွေ့ရ၏

ရန်သူများသည် ယုတ်မာကောက်ကျစ်
စွာဖြင့် အနိုင်ယူလိုက်ချေပြီ

ဒူဂျန်
သား
အား အား

ဒုဂျန်သည်ထိန်နအိမ်ကြီးထဲတွင်လှည့်လည်၍
သားဖြစ်သူကိုရှာဖွေလေ၏။ဒုဂျန်သည်တစ်နေ
ရာသို့ရောက်သောအခါသားဖြစ်သူကိုထိန်းကျောင်း
ရသောအဘိုးကြီးဂျာလုလဲကျသေဆုံးနေကြောင်းတွေ့
ရ၏။ထိုအခိုက်မှာပင်သူမရှေ့သို့ရန်သူနှစ်ဦး
ရောက်ရှိလာပြီးဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လေ၏။

ထိုအခိုက်မှာပင် သူမနောက်မှ သေနတ်သံကြားရ
ပြီး ကျည်ဆန်များကိုယ်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာလေ
၏။ သူမသည် အသက်ရှင်သည့်ကာလနောက်ဆုံးထိ
အောင်ပင်သားဖြစ်သူကို စိုးရိမ်သွား၏။ ထိုအချိန်
မှစ၍ မုန်းဒူဝါကြီးမိသားစုသာမက သစ္စာခံများအား
လုံး ကျဆုံးလေတော့၏။

ဘရန်ရှောင်သည် တိုက်ပွဲဖြစ်သောအချိန်၌ ထိန်နအိမ်ကြီးတွင် ရှိမနေချေ ထို့ကြောင့် မိဘနှစ်ပါး၏။သွေးပျက်ဖွယ်အဖြစ်ဆိုးကို မမြင်တွေ့လိုက်ချေ။သူအိမ်မှထွက်သွားခြင်းပင် သူ့အတွက် ကံကောင်းထောက်မခြင်းပေတည်း။

ဘရန်ရှောင်သည် မိခင်၏
ကြိုးတပ်တူရိယာသံကိုနား
ဆင်ပြီးနောက် အိပ်မပျော်
သည်နှင့်ကောင်းကင်တွင်
လင်းလက်တောက်ပနေ
သောကြယ်ပွင့်လေးများကို
ငေးမောကြည့်နေ၏။ ထိုသို့
ကြည့်ရှုရင်း ခြံကြီးအနီးတွင်
အရောင်တလက်လက်
တောက်ပနေသောအရာ
ဝတ္ထုတစ်ခုကိုမြင်ရလေ
သည်။

ထိုအခိုက်မှာပင်လက်
လက်တောက်ပနေသော
အရာဝတ္ထုကလေးသည်
ချုံ့ပုတ်ကြီးအနီးမှရွေ့လျား
သွားလေ၏။ ဘရန်ရှောင်သည်
ထိုအရာအားစိတ်ဝင်စားသ
ဖြင့်နောက်မှကြည့်ရန်ပြတင်း
ပေါက်မှခုန်ချလိုက်၏။ ထိုအ
ရာလေးသည်ထိန်နုအိမ်ကြီးနှင့်
ဝေးသောတောစပ်သို့တဖြည်း
ဖြည်းရောက်သွား၏။ ထိုနေရာသို့
လိုက်ကြည့်ရင်းအရာလေး
တစ်ခုနှစ်ခုမြင်တွေ့ရ၏

ထိုအခိုက်မှာပင် တလက်လက်တောက်ပနေသောအရာများပိုမိုများပြားလာပြီး တောတွင်းတစ်ခုလုံး
အရောင်များ တဝင်းဝင်းလက်နေလေ၏။

အရောင်ဝင်းလက်နေသောအရာများသည်ပြန်ကျနေရာမှတစ်နေရာ
တည်းတွင်စုစည်းမိပြီးမီးလုံးကြီးသဖွယ်ဖြစ်နေ၏။ထိုမီးလုံးကြီး
၏အနီးတွင်ရပ်တန့်နေသောလူတစ်ဦး၏သဏ္ဌာန်ကိုအံ့သြဖွယ်တွေ့ရ၏။

ဘရန်ရှောင်သည် ထိုသူကို မျက်ဝန်းအဝိုင်းသားဖြင့်
ကြည့်ရှုလိုက်ရာ အဖြူရောင်ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသော
မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရ၏။ထိုမိန်းမ
သည် ရှည်လျားသော ဆံပင်များရှိပြီး ချောမောလှပသော
မိန်းမတစ်ယောက်ဖြစ်၏။

ဘရန်ရှောင်သည် ညဉ့်နက်သန်းခေါင်တော
ကြီးထဲတွင် ဖြစ်ရသော မိန်းမကို အထိတ်
တလန့်ကြည့်၍

ဟင်
ခင်ဗျား ဘယ်သူ
လဲ တောနက်ထဲကို
ဘာဖြစ်လို့ ရောက်
နေတာလဲ

ငါ ဘာဖြစ်လို့
တောထဲကို ရောက်နေ
သလဲဆိုတာ မင်းသိဖို့
မလိုဘူး။မင်းရောက်
လာဖို့ပဲ အရေးကြီး
တယ်

ထိုအခါ ဘရန်ရှောင်က ထူးဆန်း
သော မိန်းမကို ကြည့်၍

ခင်ဗျားက
စုန်းမကြီးလား
ခင်ဗျား ရှေ့မှာ အရောင်
တောက်နေတဲ့ မီးလုံး
ကြီးကဘာကြီး
လဲ

ငါက စုန်းမ
မဟုတ်ဘူး ငါ့ရှေ့မှာ
ရောက်နေတဲ့ မီးလုံးက
ပိုးကောင်လေးတွေပဲ။
ဒီပိုးကောင်လေးတွေမှာ
မီးစုန်းဓာတ်ရှိတဲ့အတွက်
အလင်းရောက်တောက်
ပနေတာပဲ..

ဟင်

အဲဒါပိုးကောင်လေး
တွေလား အဲဒီပိုးကောင်
လေးတွေ ဘာဖြစ်လို့
ခင်ဗျားနဲ့ အတူ
နေတာလဲ

ဘရန်ရှောင်သည် တအံ့တသြကြည့်၍

ဒီပိုးကောင်
လေးတွေကိုစွဲဆောင်
နိုင်တဲ့ပန်းခင်းတစ်မျိုးငါ့မှာ
ရှိတယ်။ ဒါကြောင့်ပိုးကောင်
လေးတွေဟာငါ့ဆီမှာ
အမြဲနေတယ်။